

Hotnews – 14 noiembrie 2011

Apogeul relatiilor romano-chineze

"Apogeul relatiilor romano-chineze a fost "reprezentat" de un esec. Si anume: esecul canalului de comunicare romanesc, care sa faciliteze ceea ce literatura internationala numeste "*Sino-American rapprochement*", "*apropierea chino-americana*"," a explicat lect. univ. dr. Mihai Croitor, in cadrul unei discutii pe tema "Dej si Declaratia de Independenta din 1964. PMR intre Moscova si Beijing".

Cum a ratat Romania o sansa imensa

"Relatiile sino-romane au crescut in intensitate dupa 1964, pentru ca in 1970-1971 sa ratam o sansa imensa.

Nixon a instituit doua canale: unul pakistanez, unul romanesc. Desi Beijing ne-a comunicat faptul ca este dispus sa primeasca un emisar al presedintelui Statelor Unite ale Americii, noi am transmis cu intarziere acest mesaj.

Pakistanezii l-au transmis inaintea noastra si, drept urmare, canalul pakistanez este considerat responsabil pentru aceasta apropiere chino-americana si pentru vizita secreta a presedintelui american Richard Nixon in februarie 1972.

Tind sa-l contest pe Henry Kissinger, care in cartea *White House Years* sustine ca acest canal romanesc a fost considerat de catre americani ca un "back-up channel", ca un canal secundar. Nu, nici pe departe. El acrediteaza ideea potrivit careia China nu avea incredere in romani, ci mai degraba in pakistanezi. Atunci de ce a transmis romanilor? Sigur, ramane intrebarea "De ce nu au transmis americanii in timp util aceasta informatie?"

Cum a inceput departarea Romaniei de China

In cadrul Congresului al III-lea al PMR de la Bucuresti, din 20-28 iunie 1960, Kremlinul solicita organizarea unei consfatuiri a partidelor comuniste si muncitoresti. Cu acest prilej, delegatia chineza este atacata puternic din perspectiva deviatiiilor ideologice pe care le promova.

Dej se alatura corului contestatarilor chinezi condusi de Hrusciov. Ulterior, la 2 august 1960, el trimite si o scrisoare acida catre Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez, sanctionand atitudinea delegatiei chineze prezente la Bucuresti.

De asemenea, in scrisoarea din 3 martie 1962 transmisa Beijingului, liderii PMR recurgeau la "un aspru rechizitoriu asupra comportamentului delegatiei chineze in cadrul sesiunii Consiliului Pacii de la Stockholm, din decembrie 1961".

Un dusman comun

Pe 6-7 iunie 1962, in cadrul consfaturii statelor membre de CAER de la Moscova, se elimina ideea specializarii pe ramuri de productie in interiorul lagarului socialist. Fiind exponentul viziunii economice staliniste si asumandu-si industrializarea masiva a Romaniei, Dej se va opune acestui plan, in virtutea caruia Romania urma a avea o economie preponderent agrara.

Pentru a contracara planurile economice sovietice, Dej incearca o contrabalansare a hegemoniei sovietice cu o apropiere romano-chineza.

Apropierea de China

Incepand cu 1960, relatiile romano-chineze se racisera consistent, astfel ca apropierea de China s-ar fi facut greu.

Dej incearca intai "diplomatia dezangajarii" (in luarile de pozitie publice nu va mai condamna scizionismul chinez si va milita pentru impacarea celor doua tabere), apoi il va insarcina pe Corneliu Manescu (Ministrul Afacerilor Externe) sa poarte o discutie cu ambasadorul chinez - ambele tactici vor ramane fara un raspuns din partea Chinei.

In cele din urma, Dej recurge la o intalnire secreta cu ambasadorul chinez, in 1963, la Snagov. Aici va vorbi despre faptul ca Romania nu mai urmeaza bagheta Moscovei si ca vrem contacte directe si la nivel inalt cu China.

In 1964, presedintele Republicii Populare Chineze (Liu Shao-Tsi) se intalneste cu ambasadorul nostru (Dumitru Gheorghiu). Delegatia romana va vizita Beijingul, iar chinezii vor lua astfel cunostinta de noua reorientare a factorilor decizionali de la Bucuresti.

http://life.hotnews.ro/stiri-prin_oras-10691538-apogeul-relatiilor-romano-chineze.htm